

Ján Šutinský **1943 – 2020**

Zmĺkli piesne, stíchla hudba, srdce prestalo tlčť... Harmóniu a melódie bohatého života vystriedalo žalostné, večné ticho. Pán učiteľ, bývalý riaditeľ čabianskej slovenskej školy, dirigent, hudobný skladateľ, hudobník i autor učebníc nás navždy opustil. Dňa 31. októbra by sa bol dožil svojich 77. narodenín.

Ján Šutinský sa narodil 31. októbra 1943 v slovenskej evanjelickej rodine v Pitvaroši. V rokoch 1962 – 1966 študoval v Segedíne. Na Vysokej škole pedagogickej Gyulu Juhásza získal diplom v troch odboroch: maďarský jazyk – ruský jazyk – hudobná výchova. Popri učiteľských odboroch študoval aj na Hudobnom konzervatóriu, kde získal diplom dirigenta. Jeho široké spektrum záujmov a jeho rozhl'adenosť sa viaže k tomu, že popri humanitných odboroch študoval aj fyziku, bol náruživým rádioamatérom.

Od 1. augusta 1967 až do odchodu do dôchodku 31. októbra 2003 pracoval v čabianskej škole ako učiteľ, vedúci speváckeho zboru a mandolínovej kapely, autor učebníc spevu a hudby pre základné a stredné školy.

Do histórie čabianskej školy sa zapísal i ako riaditeľ. Túto funkciu vykonával v rokoch 1992 – 1997. V týchto rokoch sa zaslúžil o postavenie telocvične.

Ján Šutinský bol významnou osobnosťou hudobného života. Bol členom Symfonického orchestra Békešskej župy, hral na lesnom rohu. Vyše dvadsať rokov bol dirigentom speváckych zborov: Speváckeho zboru Župného farmakologického strediska, Všeobecného robotníckeho spevokolu, organizoval ich stretnutie, nadväzoval zahraničné kontakty.

Od roku 2000 bol zakladateľom a dirigentom budapeštianskeho speváckeho zboru OZVENA. V tomto období venuje zvýšenú pozornosť spracovaniu slovenských ľudových piesní a tvoreniu troj- a štvorhlasných hudobných skladieb, inšpirovaných dolnozemskými ľudovými piesňami, ktoré počúval už vo svojej kolíske.

Spracované piesne vydal pod názvom Lastovienka moja. Zložil aj skladby pre dychový orchester, ktoré boli s veľkým úspechom prednesené pred širokým publikom. Roky bol predsedom poroty na prehliadke slovenských ľudových piesní Cez Nadlak je...

Jeho prínos k zachovaniu a spracovaniu hudobnej kultúry je nepostrádateľný a nenahraditeľný...

Bol aj verným synom svojej cirkvi. V rokoch 1995 – 2010 bol organistom čabianskej evanjelickej cirkvi, vynikajúcim znalcom evanjelickej liturgie. V pamäti nám utkvelo stretnutie s ním na posledných bohoslužbách pred odchodom do nemocnice. Akoby to bol cítil... S každým sa rozlúčil, každému podal ruku...

Drahý pán učiteľ, milý priateľ, dať zbohom Tebe je veľmi ťažké, až nemožné. Budeš od nás na míle vzdialený, ale Tvoja pamiatka zostane s nami po celý život.

Odpočívaj v pokoji!

Učiteľský zbor čabianskej slovenskej školy